

Artikelarkiv Arvesølv 2020

Muggen dampede ud af munden

Af Hans Rye

Livet og historierne fra Boels Bro-området neden for Munkebo Bakke har ofte været omdrejningspunkt, når Arvesølvs skribenter har været i sving, men også kunstnere, fotografer og journalister har søgt ned ad den stejle bakke ved Odense Fjord for at finde inspiration til deres motiver og skriblerier. Således også ved årsskiftet 1957/58, da Jyllandspostens udsendte var søgt ned ad bakken for at besøge fisker Anders Johannesen.

Johannesen var sognets ældste og på vej mod de 92, da besøget fandt sted. Den gamle knark bandt hver dag metervis af bundgarn hjemme i sin lune stue, men når vejret tillod det, gik han også en tur ned til vandet for at kigge på sønnens båd, eller alt det nye, der skete ovre på Lindø. Anders havde tydeligvis lidt vrøvl med hørelsen, da besøget fandt sted, men han ofrede alligevel et par ord på journalisten. Han kommenterede, det der skete ovre på Lindø og fortalte om sin barndom. Men inden da brød datteren ind og sagde:

Anders Johannesen med hat omgivet af sønnerne Jens og Karl ved deres nye vod i juli 1931

”Han beklager sig ikke over det. Jeg tror nærmest, han synes, det er helt spændende. Han har kun haft sin bekymring om nogle rygter om, at værftet i løbet af kort tid skulle udvides saa meget, at vort lille hus her ville gaa med i købet – men det kan dog næppe være rigtigt?”

Anders Johannesen selv lægger haanden bag øret og kikker paa den fremmede, mens han gør en lille pause i arbejdet med fiskenettet:

Det er det helt modsatte af det, jeg nogen sinde har ventet her i sognet – hvis nogen havde sagt i mine unge dage, at dette ville komme til at overgaa Munkebo, saa havde vi sagt, at det er løgn. Men gudske-lov har jeg saa god en forstand, at jeg ikke behøver at bekymre mig om, hvordan andre bærer sig ad, det skal jeg jo ikke stå til ansvar for!

Op saa fortæller den gamle fisker om tilværelsen i Munkebo Sogn for de mange, mange aar siden. Folk var nøjsomme dengang. Næsten alle havde ovne, fordi enhver bagte sit eget brød. Der blev brugt fire skæpper rug, så havde man brød nok til seks uger. Det blev hængt op i skorstenen for at holde sig – men naturligvis mugnede det til sidst.

- Når jeg kom hjem fra skole fik jeg nogle humpler, der var saa mugne, at det dampede ud af munden paa mig, som om jeg røg tobak. Men naar jeg beklagede mig, sagde min gamle bedstemor blot: Tyg du bare væk, saa ska' det movne nok kryb' ind i det dovne.

”Det var den trøst, jeg fik”, lød det fra den gamle fisker, der også fortalte om at være landarbejder og om sin kæphest:

”Det var heller ikke bare morskab at være fisker. Der var tider, vi kun fik 10-øre for fire snese, og når vi for at drøje lidt paa fortjenesten gik på landarbejde, saa var lønnen en krone om dagen foruden kosten. Men folk var mere nøjsomme den gang – mit motto er for længst blevet: Der er for meget kredit i dag. I gamle dage skulle man tjene pengene, før man kunne bruge dem. Det behøver man ikke mere.

Men det, jeg gruer mest over, er alligevel, at menneskene paa det sidste er blevet saa kloge, at de mener, de kan fare til himmels selv. Her tror jeg nu alligevel, de kommer til kort!”

Den kendte kunstmaler Niels Lindberg, der er født og opvokset i Munkebo, fandt også motiver til sine billeder ved Boels Bro, og her er det netop fisker Anders Johannesen, der står model. Billedet er fra 1952, så Anders har været omkring 86 år, da billedet blev malet